

Отъ казаното горѣ сливане, границата отива по нататъкъ по течението на Рилската рѣка и слѣдва по нея до сливането ѝ съ р. Струма; обръща се слѣдъ това на сѣверъ и възлиза срѣщу течението на Струма на 600 метра отъ съединението на двѣтъ рѣки. Отъ тукъ тя се направлява пакъ на западъ прѣзъ малкий долъ който отдѣля едно отъ друго селата Текня, остающе на България и Бучино — на Турция, като въ началото на този долъ срѣща два скалисти връха, прѣзъ които и минава и допират до връха Чардакъ-Камъкъ; унѣтва се слѣдъ това по водораздѣла на рѣкта Влахина, който заобикаля басейната на всичкитѣ води изливающи се въ Струма, на югъ отъ Бучино, като дава колибитѣ: Лисия, Дрѣново и Клисурата на Турция, а землището Фролошъ и Църварица — на България.

Слѣдъ изминаването билото на рѣкта Власина и достиганieto гората Ерсеновица, границата подъ направление западъ—югозападно, се направлява по водораздѣла мѣжду рѣкитѣ Елешница, притокъ на Струма и Сасъ-Дере, изливающа се въ Врѣгалница, т. е. по водораздѣлната линия на Осиговската планина (въ акта на комиссията е казано по водораздѣла на Голѣма-Планина) и, като прѣминава послѣдователно прѣзъ връховетѣ по този водораздѣлъ: Синянова-Чука, Деринъ-Дерици (Деринберица въ акта), Гора-Планинадъ, Витренъ, Стерби-Врѣхъ, Сива-Кобла, Стибаница, Куценица (Куцуплиница) Ждропаница и Валатажница, стига връха Руенъ (малко на западъ отъ самия връхъ Руенъ), като оставя на югъ въ Турция селата: Саса, Косевица и колибитѣ Въртиславци, а на сѣверъ въ България — Раковскитѣ колиби.

Въ излизанieto отъ връха Руенъ границата се направлява къмъ сѣверозападъ по водораздѣлната линия мѣжду р. Бистрица (Лепница въ акта) отъ една страна и Крива-Рѣка, отъ друга, и отива къмъ шосето Кюстендилъ—Егри-Паланка. Въ това си движение тя срѣща връховетѣ: Сака-Башъ, Воздерци и Батчевица. Тя прѣсича шосето близо до караулката, находяща се въ прохода, обръща се на сѣверъ — сѣверозападъ и върви за по нататъкъ прѣзъ връховетѣ Могилеръ, Странчоверъ, Търново, Суперанъ, като оставя на България селата: Каменица, Скакавица, Раница, Прѣколница, Чървени-Долъ, Коприва, Жеравино, Прешново, Бобешино, Голешъ и Караманица, колибитѣ: Радомика, Фурначъ, Метохъ и Церцериа, дѣжаци на западъ отъ линията, оставатъ на Турция.

Като отива за още по нататъкъ отъ връха Суперанъ, подъ право сѣверно направление, границата прѣминава прѣзъ връховетѣ Голѣмай-Врѣхъ-Гора, Вила-Кола и Бабина-поляна, достига на 4 километра на югъ отъ Черний-Врѣхъ връхъ Патарица въ който се съединяватъ границитѣ: Българско—Турска, Турско—Сръбска и Сръбско—Българска. Въ това си движение тя дава на България селата: Дуганица, Дукатъ и Любатица, а на Турция — с. Червени-Градъ.

Западната граница на Княжеството или границата мѣжду България и Сърбия, има дължина около 320 километра; тя спорѣдъ акта на Европейската Делегационна комиссия отъ 1879 година има положение както слѣдва.

Начева се отъ връха Патарица, въ които, както се каза и по горѣ, се съединяватъ тритѣ граници, и подъ направление отъ югъ къмъ сѣверъ отива